

LAPILASTRA

revista mensual de Bescanó

CONSELL DE REDACCIÓ:

Angelina Casadevall, Josep Boada, Joan Vivó, Joan M. Viader, Dolors Vilert, Pere Magrià, Francesc Frigolé, Imma Clos, Assumpció Vivó.

HI COL.LABOREN:

Jaume Casademont, Josep Palou, Lluís Vigué, Àngel Bonet, Unió Popular Bescanonina, Josep Fuses, Agustí Rosell, M.ª Angels Vilaplana, Josep Solé, Dolors Vilamitjana, Francesc Bonaventura.

Portada: Imma Clos.

Setembre 1979. Any 1, n.º 5

Imprimeix: Pàgès, impremta -Anglès

Dipòsit legal: GI. 315-79

SUMARI

Editorial, pàg. 3
Ajuntament, pàg. 4
Notícies i Comentaris, pàg. 5
Cròniques des del Senat, pàg. 6
Roba estesa, pàg. 7
L'Entrevista, pàg. 8 i 9
Què passa al Patronat?, pàg. 10
Play Back, pàg. 11
Els Drets de l'Infant, pàg. 12 i 13
Lliçons de català, pàg. 14
Conte, pàg. 15
Esports, pàg. 16 i 17
Viure Natural, pàg. 18
El camp a Bescanó, pàg. 19
Lapilastra és de tots, pàg. 20
La Bústia de Lapilastra, pàg. 21
Passatemps, pàg. 22
Racons de Bescanó, pàg. 23

Lapilastra no es fa responsable de les opinions dels seus col.laboradors.

Editorial

...“ No comprendo a quienes critican a la pobre “PIPI”, no es una niña mala, al contrarioEs traviesa, sí, pero no mala. Ella realiza los sueños de todos los niños”.

—De la seva autora, l'escriptora sueca, Astrid Lidgren de 71 anys d'edat—.

Avui parlarem de vosaltres xics i se'ns fa difícil, perquè ens agradaria que fóssiu vosaltres els qui divulgéssiu les necessitats del vostre món i no sols aquest (Any Internacional del Nen), sinó a cada instant. Puix que teniu la vida, teniu dret a ella!

Ser engendrats potser sigui fàcil, però que siguin concebuts mitjançant l'artifici d'una probeta ens sembla massa. Que no us volem pas ni “robots”, ni homogenis, sinó fills de l'amor d'una paternitat conscient.

Créixer, parlar, caminar; l'afany per allò inconegut, és a dir despertar a la vida que una altra generació us ha llegat i assolir fer-la a la vostra mida exercint la llibertat amb responsabilitat i el respecte mutu; tenir dret a la pròpia creativitat; a l'expansió de la imaginació; l'aflorament d'aquesta agressivitat innata lluny de la repressió o de les influències que esclavitzen, no és fàcil.

No voldríem pas fer-ne una demagògia. Sols desitjos perquè tots vosaltres menuts, sense crits, sense càstigs, amb estimulació i motivacions per les noves experiències, sentint-vos segurs de vosaltres mateixos, sense por, no sigueu “construïts” en la indiferència o l'hostilitat sinó que pogueu créixer damunt la terra on regni l'Amor i la pràctica diària de relacionar-vos amb l'Univers.

Lloc on cada u de vosaltres tingui els suficients elements per una vida digna a on aconseguir la realització de les pròpies disponibilitats. Perquè no és sols l'intel·ligència sinó la voluntat el que cal als lliures i els lliures demanen: Amor i esdevenir sers humans amb voluntat, amb règims tolerants, sense por que un jorn siguin culpabilitzats per haver gosat practicar que a la vostra edat jugar és un dret. Dret que ben dirigit porta a la llibertat i a l'aprenentatge de l'art de viure conjuntament amb els altres.

Esperem que els pedagogs, pares, les bases experimentals, etc... ho puguin demostrar: Un infant no sols necessita que se l'ensenyi a llegir, a escriure, a comptar, necessita que se l'ensenyi a valer-se per ell mateix. Demanem als Governants que ho permetin i ho fomentin per la senzilla raó que a l'hora de la pèrdua de la innocència no es produeixi a la vostra vida el trauma que us converteixi en inadaptats o frustrats a força de comparacions.

I com no? És una crida per a tots vosaltres petits que en algun aspecte sou “Diferents”, per causes que no parlarem, ni sabem, sols sabem que no les voldríem. Demanem que s'utilitzin tots els recursos i centres per a la vostra rehabilitació. Ja hem dit, però, amb amor, comprensió, sense explotació.

Podríem haver-vos escrit un conte, o dibuixar-vos flors, ocells, i l'arc iris, però és que potser, aquesta, veritablement no vagi dirigida a tu, marrec, sinó a aquell de qui encara tu depens. Perquè sense adonar-se'n -malgrat estimar-te- no et faci mal i perquè entengui encara que hi ha coses que a tu no t'agradin, cal que te les ensenyi.

Com la Gabriela Mistral, acabem dient:

“Estem malalts de molts errors i de moltes culpes, però el pitjor delictes és l'abandó de la infància”.

Perquè no hi hagi ni un nen sol!

Ens agradaria tant que ens escriguéssiu!

LAPILASTRA

